

TIGHT BINDING

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200915

UNIVERSAL
LIBRARY

❁ ❁ ವೇಣಿ ಮುಷ್ಠಿ ❁ ❁

ಸೌ. ಸಾರ್ವಜನಿಕವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರ.

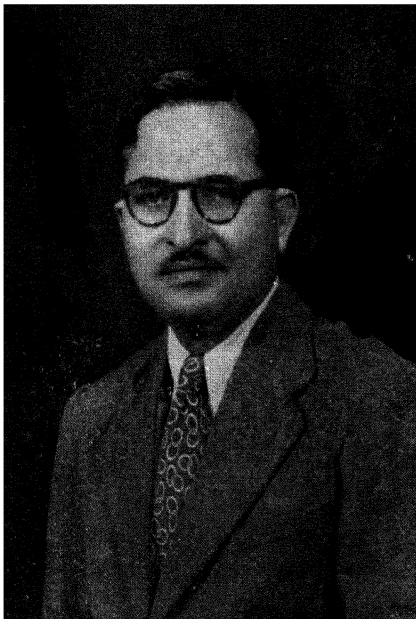

ಕನ್ನಡ ಕೋಟಿ ಪ್ರಕಾಶನ ಸೊಲ್ಲಾಪುರ.

ನೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ

Rights Reserved

ಪ್ರಕಾಶಕರು :- ಸೌ. ಶಶಿಕಲಾ ಮಠಕಿ. ಕನ್ನಡಕೋಟೆ, ಸೋಲಾಪುರ.
ಮುದ್ರಕರು :- ಚಿಮ್ಮಲಗಿ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್, ಸೋಲಾಪುರ.

ಪೂಜ್ಯ ಪತಿ, ಶ್ರೀ ವಿ. ಆರ್. ಹೆಗಡೆ ಇವರಿಗೆ,

ನಿಮ್ಮ ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ವಿಕಸಿಸಿತು ನನ್ನ ಮನ
ನಿನ್ನೊಲವು ಬೆಳಗಿಸುವದೆನ್ನ ಮತಿಯ
ನನ್ನೊಳೇನಿದೆ ಮುಡುಸು? ಕೊಳ್ಳುವಿರ ದಯೆಯಿಂದ
ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಲ್ಲಿಡುವೆನಲ್ಪಕೃತಿಯು ?

ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ-

ಮುನ್ನುಡಿ

ಶ್ರೀಮತಿ ಸೌ. ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಹೆಗಡೆಯವರ ಮೊದಲ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ ವೇಣಿ ಪುಷ್ಪ ಈಗ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸೌ. ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಯವರು ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಎರಿಸಿದ ಪುಷ್ಪ ಆ ವೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ಉಳಿದು ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಅಸರಿಗೆ ದೊರೆತು ಅವರಿಂದ ಬೇರೆ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುವಂತೆ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಅದೇ ಸರಸ್ವತಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸೌ. ಪಾರ್ವತಿದೇವಿಯವರು ನಮ್ಮ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ ನಾಡಿ ನವರು. ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನರೊಡನೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುತ್ತಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆ ಬದರಿ ಕೇದಾರದವರೆಗೂ ಯಾತ್ರೆ ಬೆಳಸಿ ಬಂದಿ ದ್ದಾರೆ ಇಂದಿನ ಕನ್ನಡದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅತಃಕರಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವರು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವಾವುದು ಸುಂದರವೋ ಅದರಣೀಯವೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಭಾವನನ್ನು ಅವರು ತಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಭಾವ ಪಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಲವಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಷ್ಟು ಓದಿಲ್ಲೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಈ ಬಗೆಯ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿ ಒಲಿದಿರುವದು ಸಾಧ್ಯ ವಾಗಿರುವದು ಅವರ ಪುಣ್ಯಂಶ.

ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಕವನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದವೆಲ್ಲ ಅವರ ಸ್ವಂತರಚನೆ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಈಗಿದ್ದ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ಇದು ಅವರ ಮೊದಲನೆಯ ಕವನಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ತೀರ ಪ್ರಾರಂಭದ ರಚನೆಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿವೆ. ಅದರ ಅನುಗ ಳೊಡನೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಕವನಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವರ ನೋಟ ಸ್ತ್ರೀಯ ರಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ಸೌಲಭ್ಯದಿಂದ ಒಡಗೂಡಿದೆ. ರಚನೆ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸಾದ ಅದರ ಮುಖ್ಯಗುಣ. ಅವರ ಉತ್ಕಟ ಉದ್ಗಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ

ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಇದೆ. ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಒಲವು ಧಾರ್ಮಿಕ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಭಕ್ತಿಭಾವದ ಜಾತಿಯದು ಎಂಥ ಹೇಳಬೇಕಾದೀತು. ಆದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಕಸುವು ತಕ್ಕಷ್ಟಿದೆ. ಅವರ ನೋಟದ ವಿಶಾಲತೆ “ಸಂಶಯವೆ” “ತಂಗಿಗೆ” “ಅಹಲ್ಯೆ” “ಸತ್ಯಕಾಮ” ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವದು. ನಿಸರ್ಗ ಪ್ರೀತಿ “ಜಿಲ್ಲೆಗೆ” “ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಳಗು” “ನಿಸರ್ಗ” ಈ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ತೋರುವದು. ಉಳಿದ ಅನೇಕ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರುಕಂಡ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳ, ವೃತ್ತಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಭಾವನೆ ಉದ್ದೇಶಿತವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವದು. ಇಲ್ಲಿಯ ಕವನಗಳಲ್ಲಿಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯ ತಿರುಳು “ಹೂವು” “ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಳಗು” ಈ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವದು. ಅಂತೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಕವನಗಳ ಜಾತಿ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜಾತಿ. ಇವರ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಅವರ ಅಂತಃಕರಣ ಮಾಗಿ ರಸರೂಪವಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗುವದು ಎಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಸೀಲಾನಗರ ಸೊಲ್ಲಾಪೂರ.

ತಾ. ೧೩-೧೨-೫೩

ಪ್ರಾ. ದ. ರಾ. ಬೀಂದ್ರ.

ಎರಡು ಮಾತು

ಬೆಳಕೆಂಡಿಯಿಂದ ಬಾನನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ಬಿತ್ತರವನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಂಡೆ ಎಂದು ಹೇಳುವದು ಧಾಷ್ಟ್ಯದ ಮಾತು. ಅದರ ಕಲ್ಪನಾ ಜೀವಿಗೆ ಒಳಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುವದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅವರೇ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಗಳು. ನಾನು ಅತಂಹ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ ಎಂದು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣ ಕರಗಿದಾಗ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಶ್ಲೋಕ ಲಿಲೆಗಳಿಲ್ಲವಾದಾಗ ಒಂದೆ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಈ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಕುರಿತು ಅಲ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಸಹೃದಯರು ಈ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಕಾಣುವರೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕವನಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ನಾನು ಆಗಾಗ ಬರೆದ ಹಲವು ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ೩೦ ಕವನಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. 'ವೇಣಿ ಪುಷ್ಪ' 'ಮಗುವಿನೊಡನೆ' 'ಪ್ರಾರ್ಥನೆ' ಇವು ಮೂರು ಗುರುದೇವ ರವೀಂದ್ರರ ರಸಗವನಗಳ ಭಾವಾನುವಾದ. ಉಳಿದವುಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾವಗೀತೆಗಳು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕವನಗಳನ್ನು ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಕವನಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದ ಸಂಪಾದಕರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ಕೋಟೆಯವರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಯದೇವಿ ತಾಯಿ ಸಂಪಿಗೆಯ ಮರವಿದ್ದಂತೆ. ಅವರ ಅಸರದಿಂದ ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯಲತೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಹಬ್ಬಲು ಅನಕೂಲವಾಯಿತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಾಂಬುಪೂರದಿಂದ ನನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಸುರಿಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನಾನು

ಸ್ಮರಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಕರ್ತವ್ಯಚುತಳಾದಂತಾದೀತು. ತಮ್ಮ ನೂರಾರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಅಮೋಘ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವಯ ಪಾಲಿಸಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ಜಯದೇವಿತಾಯಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ

ನನಗೆ ಅನೇಕ ಒಗೆಯಿರುವ ನೆರವು ನೀಡಿದ ಸೋದರಿ ಸರೋಜನಿ ಮಹಿಷಿಯರಿಗೆ ನಾನು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ನನ್ನ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೀಡಿದ ಸೋದರ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಈಶ್ವರನ್ ಇವರಿಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಅನ್ಯಾಯ ವಾದೀತು. ಅವರು ಅನೇಕ ಸೂಕ್ತಸಲಹೆಗಳಿಂದ ಮಸ್ತಕದ ಅಂದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಮುನ್ನುಡಿಯ ಹರಿ ಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಪೂಜ್ಯ ಬೇಂದ್ರೆಯವರಿಗೆ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಕಲಾಭಿರುಚಿಗೆ ಪ್ರೋಫಕರಾದ ಪೂಜ್ಯ ಪತಿ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಹೆಗಡೆಯವರಿಗೆ ಬಹಳ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಪುಟ್ಟ ಮಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಅರಿಕೆ ಸಾಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವೇಣಿ ಗಿಂತ ಮುಷ್ಠವೇ ದೊಡ್ಡದಾದೀತು.

ಸೊಲ್ಲಾಪುರ.

೧೦-೧೨-೫೩.

ಇತಿ

ಸೌ. ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಹೆಗಡೆ

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು

“ನೇಣಿ ಪುಷ್ಪ” ಕಾವ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ಬರೆದ ಸಾ. ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಹೆಗಡೆಯವರ ಸ್ಥಳ ಕಾರವಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕುಮರ. ಸೋದರ ಶ್ರೀ ವಿ. ಆರ್. ಹೆಗಡೆ, ಪೊಲಿಸ್ ಇನ್‌ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಇವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯವರು. ಅಸರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಅಸರು ಬಂದ ಪ್ರಾರಂಭ ದಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿಯ ಎಳೆಗಂಗುಲಿ ಶ್ರಮಿಸುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಣ ನಾನು ಇವರಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳೇ ಅಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಇವರ ಸಕ್ರಾಂತಿಶೈಲಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ.

x

x

x

ವಿವಿಧ ವಾಚ್ಛಯಗಳ ವ್ಯಾಸಂಗದಿಂದ ಇವರ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ನೆರವೂ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ತುಸು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಅಭ್ಯಾಸವಿದ್ದುದರಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಇವರ ಒಲವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮದತ್ತ ಚಿಗುರಿದೆ. ಅಂಗ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತುಸು ಪರಿಶ್ರಮವುಂಟು.

ಇವರ “ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಚಿಂತದರ್ಶನ” ಅಚ್ಚಾಗುತ್ತಲಿದೆ. ವೀರ ಮಾತೆಯಲ್ಲಿ “ಮಿರಾಜೀವನ” ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಅಸರು ತಾವು ಬರೆದ ಕಾವ್ಯಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಅವುಗಳನ್ನೋದಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವೆನಿಸಿ, ‘ಇವು ಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ‘ಕನ್ನಡ ಕೋಟಿ’ ಪ್ರಕಾಶನದ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಸುತ್ತೇವೆಂದು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಕೇಳಿದಾಗ ಒಪ್ಪಿದ, ಸೌ|| ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಹೆಗಡೆಯವರಿಗೆ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ತಮ್ಮ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲೂ ಬಿಡುವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಕವಿನರ್ಯ ಪ್ರೊ. ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರಿಗೆ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

‘ಕನ್ನಡ ಕೋಟಿ’ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಮಾತೃಶ್ರೀ ಜಯದೇವಿ ತಾಯಿ ಲಿಗಾಡೆಯವರು ಮತ್ತು ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾದ ಸೋದರ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಈಶ್ವರನ್ ಎಂ. ಎ. ಇವರು ಈ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೋತ್ಸಾಹಿಸಿ, ಸೌಹಾರ್ದ ಸಹಕಾರವನ್ನಿತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತುಂಬ ಕೃತಜ್ಞಳು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಗಡಿನಾಡಿನ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿರುವ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಕೋಟಿಯ ಎರಡನೇಯ ಪ್ರಕಟನೆಯೂ ಓರ್ವ ಸೋದರಿಯ ಗೀತಸಂಗ್ರಹವಾದುದು ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಗಡಿನಾಡ ಕನ್ನಡಿಗರ ಈ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನೂ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವದಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶೇಷ ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ಅಚ್ಚುಮಾಡಿರುವ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಒಡೆಯರಾದ ಶ್ರೀ ಚೆಮ್ಮಲಗಿಯವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಮುಖಪತ್ರದ ಅಂದವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಆರ್. ಪಟೇ ಎಂ. ಎ. ಜಿ. ಡಿ. ಆರ್. ಇವರಿಗೂ ಅಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಕನ್ನಡ ಕೋಟಿ ಸೊಲ್ಲಾಪೂರ
ತಾ. ೧೨-೧೨-೫೩ }

ಸೌ|| ಶಶಿಕಲಾ ಮಡಕಿ.

ಸರಿವಿಡಿ

೧	ವೇಣುಪುಷ್ಪ	೧
೨	ಕೋಗಿಲೆ	೩
೩	ಪ್ರಭುಲೋಕ	೪
೪	ಸಂಶಯವೆ	೫
೫	ಬಾರೆ ಗೆಳತಿ	೭
೬	ನಿಸರ್ಗ	೮
೭	ಕೂಸು	೯
೮	ತಂಗಿಗೆ	೧೦
೯	ಜೊತೆಗಿರುವ ಜೀವಕ್ಕೆ	೧೧
೧೦	ಶ್ರೀಗುರುವಿನಡಿಗೆ	೧೨
೧೧	ಯಾಕೆ	೧೩
೧೨	ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಎದುರಿಗೆ	೧೪
೧೩	ಅಥೆಲೊ ನಾಟಕ ಓದಿ	೧೫
೧೪	ಕರುಳಕೊರೆ	೧೭
೧೫	ಸತ್ಯಕಾಮ	೧೯
೧೬	ಪ್ರತಿಫಲ	೨೦
೧೭	ಮಗುವಿನೊಡನೆ	೨೧
೧೮	ಗೋವರ್ಧನವನ್ನು ಕಂಡು	೨೩
೧೯	ಅಹಲೈ	೨೫
೨೦	ಸೀತೆ	೨೭

೨೧	ರುದ್ರಸ್ತಯಾಗ	೨೮
೨೨	ಹೂವು	೨೯
೨೩	ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಳಗು	೩೧
೨೪	ಬಾಳ ಸಂಸಿಗೆ	೩೩
೨೫	ಗುರುದೇವ	೩೪
೨೬	ಶ್ರೀ ಜಯದೇವಿ ತಾಯಿ	೩೫
೨೭	ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ	೩೬
೨೮	ಭಾಗೀರಥಿ	೩೭
೨೯	ಬೆಳ್ಳಗೆ	೩೮
೩೦	ಪ್ರಾರ್ಥನೆ	೩೯

ವೇಣಿ ಪುಷ್ಪ

ಬಂದು ಹೋಗುವರೆ ಇಂತು ಪ್ರತಿದಿನವು
ಹೇಳಿ ಎದೆಯ ಗೆಳತಿ

ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿಸುವೆಯೇನೆ ಈ ವೇಣಿ
ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಗೆಳತಿ ?

ಯಾರು ಕೊಟ್ಟರಿದ ಯಾವ ಮಧುವನದ ,
ಪುಷ್ಪವೆಂದು ಕೇಳಿ

ಹೇಳದಿರು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಏನನ್ನು
ಕೇಳರೆನ್ನ ಅಣೆ

ನೃಪದಡಿಯಲ್ಲಿ ಧೂಳ ಹಾಸಿನಲಿ
ಕುಳಿತುಕೊಳುವರೇನೆ ?

ಹೋಗು ತಡವೇಕೆ ? ಹಾಕು ಈ ಬಕುಲ
ಕುಸುಮಸೀರವನ್ನೆ .

ಕರುಣ ಪೂರ್ಣ ಹೊಳೆಹೊಳೆನ ತನ್ನ ಚಲು
ನೇತ್ರಯುಗ್ಮದಿಂದ

ಮೊತ್ತಿಸಿಹರವರು ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲೆ
ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ

ವೇಣಿ ಸುಷ್ಪ

ಏನೋ ಎದೆವಾತ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ
ಅಸೆ ತುಡಿವುದವರ

ಅದರೇನನೂ ಯಾರಿಗೂನು ಸಹ
ಹೇಳದೇನೆ ಇಹರ

ಒಂದು ಹೋಗುವರೆ ಇಂತು ಪ್ರತಿದಿನವು
ಹೇಳಿ ಹೃದಯಸಖಿಯೇ

ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿಸುವೆಯೇನೆ ಕಾಣಿಕೆಯ •
ಹೇಳು ಚಂದ್ರಮುಖಿಯೆ

ಕೋಗಿಲೆ

ತಾನಗಾನಗಳಲ್ಲಿ ತಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಮನವ
ಹಸುರೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಮಡಗಿಕೊಂಡಿಹ ಕುಕಿಲೆ
ಕುಕಿಲುವದು ಋತುಪತಿಯ ಐಸಿರಿಯ ಈ ಘನವ
ಮೆದ್ದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮುದದಿ ಮಾಮರದಿ ತಳಿತ ಎಲೆ

ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣವು ಎಂಬ ಕೊರಗು ಒಂದಿನಿತಿಲ್ಲ
ಕಸುವು ತನಗಿಲ್ಲೆಂಬ ಕಳವಳಕೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ
ಇಂಚರವು ತನಗೆಂಬ ಬಿಂಕ ಒಂದಿನಿತಿಲ್ಲ
ಕೂಟಸ್ಥ ತಾಟಸ್ಥ್ಯ ಪರಮುಟ್ಟ ನಿನಗೆಲ್ಲ

ಹಿಗ್ಗಿ ಕೂಜನಗೈವ ಗಾನ ಋಷಿಯೇ ಹಾಡು
ತುಂಬಿರುವ ದುಗುಡವನು ಕಿತ್ತೆಸೆಯಲೀ ಹಾಡು
ಅಶುಭವೆಲ್ಲಕು ಕೊನೆಯು ಬರುವದೆಂಬುದನುಸುರು
ಮಂಗಲಸು ದಿವಸದಾ ಮಂಗಲವ ನೀನುಸುರು

ನಿನ್ನ ಗಾನದೊಳಿಹುದು ದಿವ್ಯತನು ಮೂರ್ಧುರ್ಯ
ಅದಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿಹುದು ಗೂಢತನು ಗಾಂಭೀರ್ಯ

ಪ್ರಭುಲೋಕ

ಪ್ರಭುಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಾಗುವುದು
 ಬಾಳ್ವಾಬಳ್ಳಿಯ ಕುಡಿಯು
 ಚಾಚಿರುವುದು ಮೊಗಹೊರಳಿದೆ
 ಅಪ್ಪಿದೆ ಗುರುವಿನಡಿಯು

ತಟಕಿಕ್ಕುತಲಿದೆ ಜೇನುದು
 ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲದಕೆ
 ಘಮಘಮಿಸುತಲಿವೆ ಹೂಗಳು
 ಬಾಡುವದಿಲ್ಲದಕೆ

ದೂರದಲಿದೆ ಆಗಸದೆಡೆ
 ಅದರು ಎದೆಯಿಹುದು
 ಗುರು ಕರುಣೆಯ ಪರ್ಜನ್ಯವು
 ಸೊನೆ ಸುರಿಸುತಲಿಹುದು

ತಿಳಿ ಬೆಳಕಿದೆ ಅಮರತೆಯಿದೆ
 ಶಾಶ್ವತ ಪ್ರಭುಲೋಕ
 ಸತ್ಯದ ಸೆಲೆ ನಿತ್ಯದ ನೆಲೆ
 ಬೆಳಗುವುದಾ ಲೋಕ

ಸಂಶಯವೆ

ಸುಳಿಯದಿರು ಸಂಶಯವೆ
ನನ್ನವರ ಸನಿಹದಲಿ
ಬೆರಸದಿರು ವಿಷವನ್ನು ಅನ್ನದಲ್ಲಿ

ಬಾಳನಂದನ ವನವ
ತುಳಿದು ತೊತ್ತಳಗೈದು
ತುತ್ತದಿರು ಇವನಿನ್ನ ಒಡಲಿನಲ್ಲಿ

ನಿನ್ನ ರಾಕ್ಷಸ ಕೃತ್ಯ
ವಿಷಮತೆಗೆ ಮೊದಲಹುದು
ಮೂರಸರಿ ಸುಳಿಯುವುದೆ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ?

ವಿಶ್ವಾಸವೆಂಬುವದು
ತತ್ತರಿಸಿ ಬೀಳುವದು
ಮುರಿಯದಿರು ಒಗೆಯದಿರು ಬಳ್ಳಿಜಿಲ್ಲಿ

ನಿನ್ನ ಕಾವಿಗೆ ಕಂದಿ
ಹೋಗುವದು ಕಗ್ಗನೇ
ಸ್ನೇಹಲತೆ ಸಾಕು, ಸರಿ, ದೇವರಾಣೆ

ನೀನು ಇದ್ದಿದೆ ಮಸಣ
ಮರುಭೂಮಿ ನರಕವದೆ
ಬಾರದಿರು ತೊಳಗುತಿದೆ ಮನದ ಕೋಣೆ

ನೇಣಿ ಪುಷ್ಪ

ದ್ವೇಷದುಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ
ಕೋಪ ಮಾತ್ಸರ್ಯಕ್ಕೆ
ಹೀನ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲ ನೀನೆ ಅನ್ನ
ದೇವ, ಕಾಯ್ ನನ್ನವರ
ಸಂಶಯದ ಬಲೆಯಿಂದ |
ಬಡಿಸದಿರು ಉಣಿಸದಿರು ಹೀನ ಬನ್ನ

ಬಾರೆ ಗೆಳತಿ

ಬಾರೆ ಗೆಳತಿ ಬಾರೆ
ಕೃಷ್ಣ ಬಂದ ನೀರೆ
ನಿನ್ನ ಮುಖವ ತೋರೆ
ಮನದ ಮಬ್ಬು ಜಾರೆ

ದಣೆದು ಬಂದ ರಂಗ
ಏಕೆ ಮನಕೆ ಭಂಗ
ಬಾರೆ ಬಾರೆ ಹೀಂಗ
ತಳುವಬೇಡ ಹಾಂಗ

ಕೊಳಲ ನುಡಿಸಲಾರ
ಜಾಣೆ ನೀನೆ ಬಾರ
ಅನನ ಹೃದಯ ಭಾರ
ಇಳಿಸೆ ನೀನೆ ಬಾರ

ಕಮಲ ಕಣ್ಣು ಬಾಡಿ
ನಿನ್ನನೆಲ್ಲು ನೋಡಿ
ದಣೆದಿರುವವೆ ಕಾಡಿ-
ದೆಯಲ ಬಾರೆ ಓಡಿ

ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ವಿರಸ
ಸೃಷ್ಟಿಗಲ್ಲ ವಿರಸ
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮ ಸರಸ
ಸೃಷ್ಟಿಗಲ್ಲ ಹರುಷ

ಬಾರೆ ಗೆಳತಿ ಬಾರೆ
ಕೃಷ್ಣ ಬಂದ ನೀರೆ.

ನಿಸರ್ಗ

ಮುಗಿಲ ನೀಲಿಯ ಬಣ್ಣ ಹಲವು ಹೂಗಳ ಬಣ್ಣ
 ನಿಂತ ನೆಲದಾಸೊಬಗೊ ಹರಿವ ನೀರಿನ ಬೆಡಗೊ
 ಒಂದೆರಡೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ನೋಡೆ ಸಾಲದು ಕಣ್ಣು
 ಈ ವಿಶ್ವದೈಸಿರಿಯ ಮುಖಕೆಲ್ಲಿ ಇಹುದೆಡರೊ ?

ಸಿಡಿಲಾಗಿ ಗುಡುಗುವದು ನೀರೆಯೊಲು ಮೆರೆಯುವದು
 ಭಕ್ತನೊಲು ಸಂತಸದಿ ಕುಣಿದಾಡಿ ನಲಿಯುವದು
 ನಿತ್ಯ ನೂತನವಾಗಿ ಚಿತ್ತದಲಿ ಮೆರೆಯುವದು
 ಎಂದಿಗಿದರಾಳವದು ಯಾರಿಂಗೆ ತಿಳಿಯುವದು ?

ವಿಶ್ವರೂಪನ ಕಂಡು ನಡುನಡುಗಿ ಬೀಳುತಿಹ
 ಅರ್ಜುನನ ತೆರದಿನಾ ಓ ನಿಸರ್ಗವೆ ನಿನ್ನ
 ರುದ್ರರೂಪನ ಕಂಡು ಕಂಪಿಸುವೆ ಹೊಳುತಿಹ
 ಭೀಕರತೆಯನ್ನತ್ತ ನೂಕಿ ಮಾತೆಯೆ ಎನ್ನ

ಮನವನ್ನು ಸಂತ್ಯೆಸು ರಾಮಣೀಯಕ ರೂಪ
 ತೋರಿ ತೇಲಿಸು ತಾಯೆ ಕಳೆದೆನ್ನ ಈ ತಾಪ ||

ಕೂಸು

ಬಾಳ ಬಳ್ಳಿ
ಬಿಟ್ಟ ಹೂವು
ಕೂಸು ನುಡುನುದ್ದಿದೆ

ಜೀನ ಜೀನ
ಆತು ಓತು
ಮೈಯ್ಯ ಮಾಟ ತಿದ್ದಿದೆ |

ಮೋಹ ಮನುತೆ
ಕೂಡ ದಣೆಮ
ದೇಹ ಜಾಲ ಹೆಣೆದಿದೆ

ಅಳುವ ನೋವ
ಕುಂದು ಕೊರತೆ
ಬಾಲರೂಪ ನೋಣೆದಿದೆ

ಬಲಿದು ಬೆಳೆದು
ನಲಿದು ಉಲಿದು
ಹೊಂದು ಫಲನ ಕುಸುಮನೆ

ಬಾಳು ಬಾಳ
ಕಾಳ ಕಳೆದು
ನಿನ್ನ ಎಳ್ಳೆ ಬಯಸುವೆ

ತಂಗಿಗೆ

ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ಹನಿ ನನ್ನ ಮನಕೊಡೆದು
ತತ್ತರಿಸಿ ಬಿಡುವುದಮ್ಮ.

ಬೇಡ ಹಾಕದಿರು, ತಡೆದು ಹಿಡಿತಾಯಿ
ಕಣ್ಣೀರ ಮುತ್ತನಮ್ಮ.

ಒಂದೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಹುದಿತ್ತು
ಎಂತೊ ತಪ್ಪಿತಕ್ಕ.

ಅದರೇನು ನಾವಣ್ಣ ತಂಗಿಯರು
ಅಗಿ ಇರುವದಕ್ಕ.

ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲೇನು ಇಹುದು ತಂಗಿ ಕೇಳೆ
ವಾತ್ಸಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬ
ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯವಿರಲು ಕೊರಗೇಕೆ
ಎದೆಯಲ್ಲ ಜೇನಿಗಿಂಬ.

ಕೊಳ್ಳು ಕುಸಿರೆಳ್ಳು ತಂಗಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ
ಬಡ ಅಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟನಿದನು

ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಲ್ಲದೇನಿನ್ನು
ತೊಡೆ ಕಣ್ಣು ನೀರನಿದನು

ಜೊತೆಗಿರುವ ಜೀವಕ್ಕೆ

ಕರುಣಾಳು ಸಂತತವು ಕಾಯ್ವಬೀಳಿಸನೆಮ್ಮ
ಎಕೆ ಹೆದರಿಕೆ ಒಂದು ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ

ಹೆದರದಿರು ದಟ್ಟಡಿಯ, ಹಾಕುತ್ತ ಹೋಗೋಣ
ದೇವನಿರುವಾ ದಿವ್ಯ ತಾಣಕ್ಕಾಗಿ

ಹಲವು ಹಂಬಲಗಳನು ಹೊರಹಾಕಿ ಎದೆಗೂಡ
ಹಸನಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಸೂಗ ಉಣ್ಣೋಣುಬಾ
ಒದೊಂದೆ ಮೆಟ್ಟಲವ ಮೇಲೇರಿ ಗುರಿಯನ್ನು
ಮುಟ್ಟೋಣ ಅನ್ಯತನನು ಕುಡಿಯೋಣಬಾ

ಜಾರಿ ವಿಶ್ವಾ ಮಿತ್ರ ತಪಗೈದು ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿ
ತಾನಾಗಿ ಖ್ಯಾತಿಯನು ಪಡೆದನಲ್ಲ
ನಾನುಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ ಬಲವಂತವಾಗುವದೇ ?
ನಾನಾಗಮಾಡುವದೆ ?.... ನೀನೆ ಎಲ್ಲ

ಎಂಬಮಾತನು ನಂಬಿ ಎಲ್ಲವನು ದಿವ್ಯನಿಗೆ
ನೈವೇದ್ಯ ನೂಡೋಣ ಬಾರೆತಾಯಿ
ಸಂಧನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕೈಹಿಡಿದು
ಸಾಗೋಣ ಬಾ, ತಾಯಿ ಕಾಯೆ ಮಾಯಿ

ಶ್ರೀಗುರುವಿನಡಿಗೆ

ಅಂದು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೆ ತಂದೆ ನೆನ-
ಸಿಹುದೆ ನಿನಗೆ ಮತ್ತೆ ?

ಕೈಯನೆಂದಿಗೂ ಬಿಡೆನು ಎಂದಿದ್ದೆ
ಮತ್ತೆ ಏಕೆ ಬಿಟ್ಟೆ ?

ದಿವ್ಯ ಜೀವನದ ಸಾಧನೆಗೆ ಎಂದು
ಬದ್ಧನಾಗಿ ಇದ್ದೆ

ಉನ್ನಾದದೊಂದು ಅಮಲಿನಲಿ ಗುರುವೆ
ನೆಲಕುರುಳಿ ಹೊರಳಿ ಬಿದ್ದೆ

ವಿಷವ ನೆಕ್ಕಿ ಬದುಕಲಿಕೆ ಹೆಣಗಿದೆನು
ಕೈಯ ಪಿಡಿಯೊ ಗುರುವೆ

ಬೇಗ ಬದುಕಿಸೈ ದೀಪನಂದಲಿದೆ
ಭಕ್ತಕಲ್ಪತರುವೆ

ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯನು ನಂಬಿಹೊಳೆಯನ್ನು
ಈಸಲೆಂದು ಬಗೆದು

ಬಿದ್ದೆ ತಿರುಗಣೆಗೆ ಎತ್ತು ಗುರುದೇವ
ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದು

ಯಾಕೆ ?

ಯಾಕೆ ? ಎಂದೆ ಕೇಳ್ದರೆಲ್ಲ
ನೋವ ಮರೆಸರು
ಎಂತು ಎಂಮು ಮೂಗಮೇಲೆ
ಬೆರಳನಿಡುವರು

ಗುರುವೆ ನೀನು ಮಾತ್ರ ಎನಿತು
ಕೇಳಲಿಲ್ಲವು

‘ ಪಾಪಿ , ಎಂದು ನಿನ್ನದಿಟ್ಟು
ತೊರೆಯಲಿಲ್ಲವು

ನಿನ್ನ ಮಮತೆ ನನ್ನ ಮೂಕ-
ನನ್ನು ಮಾಡಿದೆ

ಮನದ ಮುದುಡನೆಲ್ಲತಿದ್ದಿ
ರೂಪ ನೀಡಿದೆ

ಬರಲಿ ಬಿಡಲಿನೋವು ಗೆಲವು
ಸೌಖ್ಯವೆಲ್ಲವು

ಚಿಂತೆಗೈಯೆ ನಿನ್ನದೇನೆ
ನನ್ನದೆಲ್ಲವು

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ

ಮೈ ತೊಳೆದು ಗಂಗೆಯಲಿ ಮನವೆಲ್ಲ ಮಡಿಯಾಗಿ
 ಅನಕಾಶವೆಲ್ಲವನು ತುಂಬಿದರು ದೇಗುಲದಿ
 ಸಾಕಾರ ನಾಗಿರುವ ವಿಶ್ವೇಶ ನಿನ್ನಡಿಗೆ
 ಶರಣಾಗಿ ಬಂದಿಹುದು ಈ ಜೀವ ಈ ಬಾಳ
 ನಿನ್ನಡಿಗೆ ಮುಡುಪಾಗಿ ನಿಲಿಸುವಂತಹ ಮನನ
 ನೀಡೆನೆಗೆ ಕಾರುಣ್ಯರೂಪನೇ ! ತಾಮಸದ
 ಕಜ್ಜಳವ ಕಳೆದೊಗೆದು ತ್ರಿಗುಣದಂಚನು ದಾಟಿ
 ವಿಜ್ಞಾನದಾನಂದ ಸೀಮೆಯನು ಸೇರುವೊಲು
 ರೂಪಿಸೈ ದಯೆಯಿಂದ ಭಗವಂತ ಬಲವಂತ !
 ಅಬಲರಿಗೆ ಬಲವೀನೆ ನಿನಗೆಲ್ಲವೂ ಲೀಲೆ
 ನೀ ಕೊಡಲು ನಿಂತಿರಲು ನಾನೇಕೆ ನಿರ್ಬಲನು ?
 ನನ್ನೆದೆಯ ಬಾನಿನೊಲು ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಆತ್ಮದಲಿ
 ವಾರಿಧಿಯ ಗಂಭೀರ್ಯವನು ತುಂಬಿ ಪರಮೇಶ
 ದಿವ್ಯಕಜ್ಜಕ್ಕಾಗಿ ಕೈದುನೆನ್ನನು ಮಾಡು

ಅಥೆಲೊ ನಾಟಕ ಓದಿ

ಬಾಳ ಬಣವೆಯ ಕೆಳಗೆ
ನುತ್ಸರದ ಕಿಡಿ ಹೊತ್ತಿ |
ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುವುದಯ್ಯೋ !
ನಿರ್ಬುದ್ಧ ಕಿಡಿಗೇಡಿ
ದೌರ್ಮನಸ್ಯವು ಒಂದು
ಮಡಿಯುತಿದೆ ಸಂತತವು

ಆನಂದವನು ಕೆಡಿಸಿ
ಮನ್ಮಾನ್ಮನನು ಬೆಳೆಸಿ
ಸೈತಾನ ನೃತ್ಯವನು
ಹಾಕುತಿದೆ ಧೀಂಕಿಟ್ಟು

ಋತವೆಲ್ಲ ಕಾಲ್ದೊರೆದು
ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತಿದೆ

ದಿನದಿನಕು ಜೀವನದಿ
ವಿಷಮತೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ
ಸಂತಾಪತಾಪಗಳ
ಕೋಟಲೆಯ ಮಡುವಿನಲಿ
ನರನರಳಿ ಸಾಯುತಿನೆ
ನೂರಾರು ಜೀವಿಗಳು !

ಜಗವ ನಾಳುವಕ್ಕೆಯ
ನರವು ಸತ್ತಿಪುದೇನೋ
ಎಂಬ ಸಂಶಯದಿಂದ
ತತ್ತರಿಸುತಿದೆ ಬುದ್ಧಿ

ಕೊನೆಯು ಬರುವದೆ ಇಂಥ
 ರಕ್ಕಸರ ಹೂಟಕ್ಕೆ ?
 ಎದು ತಲೆತುರಿಸುವದೆ
 ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿಹುದು

ಮಾನವನ ಮಿದುಳೆಲ್ಲ
 ಕೈಯ್ಯೂರಿ ನಿಂತಿಹುದು

ಕರುಳ ಕೊರೆ

ಕಳವಳದ ಮೂರ್ತಿ ತಾ ಕಂಗೆಟ್ಟು ನಿಂತಿಹುದು
ತಳಮಳಕೆ ತೀರವೆಲ್ಲಿರುವದವನ

ಹುಳುವು ಹುಪ್ಪಡಿಗಿಂತ ಕೀಳಾದಬಾಳುವೆಯ
ಅಳುತಬಾಳುತ್ತಿಹನು ಸಾವಬಯಸಿ

ಗೇಣು ಹೊಟ್ಟೆಯ ತುಂಬೆ ಬೊಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆಯ ಹೊರೆಯೆ
ಪ್ರಾಣವನೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಹ ಸಿರಿವಂತಗೆ

ಗಾಣದೊಳು ನೆಕ್ಕಿರುವ ಕಬ್ಬಿನೊಲು ಜಬ್ಬಾಗಿ
ಪ್ರಾಣವೆಲ್ಲವ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವನು

ರೋಮರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ತೂರಿ ಬರುತಿದೆ ನೋವು
ಭೂಮಂಡಲದಿ ಅವಗೆ ತಾಣವಿಲ್ಲ

ಸಾಮಗಾನದಿ ಶಾಂತಿದೇವತೆಯು ಕರೆಯುವರು
ಪ್ರೇಮವಿರಹಿತ ಪೃಥ್ವಿಗೆಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ?

ಸತ್ತಿಹರು ಅಬ್ಬಾಸು ಅಜ್ಜ ಜನ ನರಕುತ್ತ
ಬಿತ್ತಿಹರು ಜನಮನದಿ ಕ್ರಾಂತಿಬೀಜ

ಹೊತ್ತಲಿದೆ ಆರದದು ಎಂದಿಗೂ ಎಚ್ಚರವು
ನೆತ್ತಿಯಲಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಧನದೊಡೆಯನೇ

ಮಾನವನೆ ನಿನೋಬ್ಬ ? ಮಾನವರ ಮರುಕವನು
ನೀನರಿಯದಿಹೆಯಲ್ಲ ಕಲ್ಲೆದೆಯವ

ಜನ್ನದಲಿ ಅಹುತಿಯ ಹಾಕುತಿರುವರು ಅವರು
ಧನ್ಯರಾಗುವರವರು ಸಿದ್ಧಿಯಲಿ

(ನೈಕೆಲ್ ಆಂಜಲೊನ *Dying slave* ಎಂಬ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ)

—

ಸತ್ಯ ಕಾಮ

“ಬಾರದಿರು ನಾನೂರು ಗೋವುಗಳು ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ
ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರವಾಗಿ ನಲಿದಾಡುತ್ತಿರುವತನಕ”
ಎಂಬ ಗುರುವಾಣಿಯನು ನಿನ್ನ ತಲೆಯಲಿಹೊತ್ತು
ಎಕೆಂದು ಏನೆಂದು ಮರುಮಾತನಾಡದೆಯೆ

ಧೇನುಗಳ ಮುಂಕೊಂಡು ಹಿಂದುಮುಂದಿಲ್ಲದೆಯೆ
ಗುರು ದೈವ ಸಮವೆಂದು ಅವನ ಒತ್ತಾಸೆಯಲಿ
ಅಚಲ ಶ್ರದ್ಧೆಯನಿಟ್ಟು ಸತ್ಯಕಾಮನು ಆಗಿ
ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವನರಿತ ಹಿರಿದುಸಾಧಕ ನೀನು

ನಿನ್ನ ಬೈ ಜಾಬಾಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯದವಳಲ್ಲ
ನಿನ್ನ ಹೊತ್ತದರಿಂದ ಆಯ್ತವಳ ಗರ್ಭಶುಚಿ
ಸತ್ಯಕಾಮನು ನೊದಲು ಸತ್ಯನಾಗಿರಬೇಕು
ಎಂದು ನುಡಿಯದೆ ನಡೆದು ತೋರಿಸಿದ ಋಷಿವರ್ಯ

ಋಷಿಮೂಲ ಅರಿಸುವದು ಹೊಲ್ಲನೆನುವದು ಇವಕೆ
ಸತ್ಯವನ್ನುಂಡುಣಿಸಿದವ ನೀನು ಹೀನನೇ ?

ಪ್ರತಿಫಲ

ಇರುಳಲ್ಲ ಹಣ್ಣಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಾದಂತೆ
 ಬೇಸಿಗೆಯ ಬಿಸಿ, ಬಾನಬಸಿರಿನಲ್ಲಿ
 ಕಡಲೆದೆಯ ಉಪ್ಪುಂಡು ನೀರ ಮುತ್ತಾದಂತೆ
 ಚಿಗುರೇಳುವೊಲು ಮಣ್ಣು ಮುಸಿನಲ್ಲಿ

ಸಂಜೆದೆಯ ಅಳದಲಿ ಮಡಗಿದ್ದ ಕಾರುಣ್ಯ
 ಝುರಿಯೆದ್ದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹರಿದಹಾಗೆ
 ಹೂನಗಲ್ಲಕೆ ಸೂಜಿದುಟಿಯು ತಾಕೆರುವಾಗ
 ಮಕರಂದ ಜೇನಾಗಿ ಬರುವಹಾಗೆ

ನೂರಾರು ನೋವುಗಳ ನಕ್ಕಿಸುತ ಜೀವನವ
 ಮಧುರ ಮಧುವನು ಗೈವುದಾವಶಕ್ಕೆ ?
 ಕಳಚಿ ಬೀಳುತಲಿರಲು ಹಿಡಿದತ್ತಿನಡೆಸುವದು
 ಬೇಕೇನು ಪ್ರತಿಫಲವು ? ಸಾಕು ಭಕ್ತಿ

.....

ಮಗುವಿನೊಡನೆ

ನೂರುಬಣ್ಣಗಳ ಉಟ್ಟುನಲಿಯುವವು
ಮೋಡ ಹೊಳೆಯುವವು

ನಿನಗೆ ತಂದಿರಲು ಬಣ್ಣದಾಟಿಗೆಯ
ಅಲ್ಲವೇನು ಕಳ್ಳ

ಕಣ್ಣಿನೆಳೆವ ಬಣ್ಣಗಳು ಹೂವ ಮೆರು-
ಗನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವವು

ಎಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲೆ ಬಾಳಣ್ಣ
ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವವು

ನಿನ್ನ ಕುಣಿಸಲೆಂದಾನು ಹಾಡುತ್ತಿರೆ
ಅಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಾನ

ತೇಲಿಬರುವದೋ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಆ
ಮಧುರವಾದ ತಾನ

ನೆಲದ ಎದೆಯು ತಾನಕ್ಕು ನಲಿಯುವದು
ಅಲೆಯ ಗೀತ ಕೇಳಿ

ನನ್ನದನಿಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಿರೆ
ನಿನ್ನ ನೃತ್ಯಕೇಳಿ

ನಿನ್ನ ಚಾಚಿರುವ ಹರಹು ಅಂಗೈಗೆ
ಸವಿಯ ತಿನಸನಿಡಲು

ಹೂವು ಬಟ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಲಾ-
ಗುವದೋ ಜೇನ ಮಡಿಲು

ಏಕೆ ತನಿರಸವ ಹಣ್ಣು ಉಕ್ಕಿಸುವ -
ಜೆಂದು ಬಲ್ಲಿನಣ್ಣು

ನಿನ್ನ ಅಂಗೈಗೆ ತಿನಿಸನಿಟ್ಟೆರಲು
ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಚಿಣ್ಣು

ಮುಗುಳುನಗೆಯ ಮೂಡಿಸಲು ನಿನ್ನ
ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತನಿಡಲು

ಸೊಗಸನುಕ್ಕಿಸುತ ಅರುಣಕಿರಣಗಳು
ಬಹವು ಇರುಳಿನೊಡಲು

ಬಗೆದು ಬಲ್ಲಿನಾನಿನ್ನ ಮುಖದಲ್ಲಿ
ಸಲಿದು ಮುತ್ತನಿಡಲು

ಮಧು ಮಂದಪವನ ತರುತಿರುವ ಸುಖವ
ಉಣ್ಣುವದು ನನ್ನ ಒಡಲು

.....

ಗೋವರ್ಧನವನ್ನು ಕಂಡು

ಏಕೆ ಗೋವರ್ಧನವೆ ಹೆಬ್ಬಾಳಿನಿಂದದಲಿ
ಮಬ್ಬಾಗಿ ಮಲಗಿರುವೆ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ
ಮೈಗೆ ಸರಿಯಿರದೇನು ? ಏಕೆ ಬಾಡಿಕೆ ಹೇಳು ?
ನೋವು ಮೂಡಿದೆ ನಿನ್ನ ಗೆಲುವೊಗದಲಿ

ಬಾಲ ಗೋಪಾಲಕರ ಕೆಳೆಯು ತಪ್ಪಿದುದೆಂದು
ನಿಡುಸುಯ್ದು ಸೊಪ್ಪಾಗಿ ಸೊರಗಿರುವೆಯಾ ?
ಗೋವಲಿಲೆಯಕಾಂಬ ಸೌಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು
ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದುಗೂಡದಲಿ ಒರಗಿರುವೆಯಾ

ಅಂದು ಮಥುರಾನಗರಕಾನಂದ ತಂದನನು
ಗೋವುಗಳ ವರ್ಧಿಸಿದ ಗೋವರ್ಧನ
ಹಳ್ಳಿ ಗೋಕುಲವಾಗಿ ಸೌಭಾಗ್ಯಹೊಂದಿತ್ತು
ಸೊಗವುಣಲು ಒಂದಿದ್ದ ಗೋವರ್ಧನ

ಅವನ ಕೊಳಲಿನ ದನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮೈಕೆವಿಯಾಯ್ತು
ಅಂದಿನಾ ಸೌಖ್ಯವನು ಹೇಳು! ಮೌನ
ಮುರಿದು ! ಗಿಡಮರವೆಲ್ಲ ಹುಚ್ಚಿದ್ದು ಕುಣಿದಾವು
ಕೇಳಿ ನೀಬಣ್ಣಿಸುವ ಆ ವಿತಾನ

ಎದೆಯಾಳದಲಿ ಬಿದ್ದ ಅಸೆ ಒಡಮುರಿದೇಳಿ
ಬಾಳು ನಂದನ ರೂಪತಾಳುವಂತೆ

ಹಸುರಿಸುವುದೊಂದೆ ತಡ ನೋಡು ನಿನ್ನಯ ಮೈಯು
ಮಥುರೆಯಾಗುವದಣ್ಣ ನೊದಲಿನಂತೆ

ಗೋವುಗಳು ನಲಿದಾವು ಬಳ್ಳಿಗಳು ಪುದಿದಾವು
ಕಾನನದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಕಾಯಮಾನ

ನಿನ್ನ ಜಾಡ್ಯವು ಕಳೆಯೆ ಗಿರಿಧರನು ಬಂದಾನು
ನಿನ್ನೆದೆಯು ಉಂಡೀತು ಮುರಲಿಗಾಸ

ಅಹಲೈ

ತಪ್ಪೊ ಒಪ್ಪೊ ಹೇಳ್ವುದೆಂತು ?
 ಅಹಲೈ ಜಾರಿಬಿದ್ದಳು
 ಸುರಸ ಮತಿವಿಹೀನನಾದ
 ಅಳಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಳು

ಯುಕ್ತ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನೊಂದ
 ಕುವರಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದಳು
 ಭೀರು ನೊಂದು ಬೆಂದು ಪಾಪ
 ಶಕ್ರನೊಡನೆ ಬೆರೆತಳು

ಅತ್ತಳೇನು ಶಾಪಕವಳು ?
 ನೊಂದಳಯ್ಯೋ ಪಾಪಕೆ
 ಎದೆಯನೊಡೆದು ಬಿಟ್ಟಿತಕಟ
 ಅವುಡಣೆಯು ತಾಪಕೆ ?

ಅಡಿಯ ಮಡಿಯು ನಡುಗಿಸಿತ್ತು
 ಎದೆಯನೆಲ್ಲ ಉಡುಗಿಸಿ
 ಹೊಂಚು ಹಾಕಿ ಒಂತು ಕಾಮ
 ಅರಿವನೆಲ್ಲ ಅಡಗಿಸಿ

ಬಿದ್ದಹಲೈ ಮಣ್ಯವಂತೆ —
 ರಾಮಪಾದಕೆದ್ದಳು
 ಮುನಿದ ಸತಿಯ ಪೂಜ್ಯ ಚರಣ—
 ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಳು

ತನ್ನೊ ! ಒನ್ನೊ ! ಹೇಳ್ವದೆಂತು
 ಅಹಲೈ ಜೀರಿಬಿದ್ದಳು
 ಸುಣ್ಣವಂತೆ ನೊಂದಳಯ್ಯೊ
 ರಾಮಪಾದಕೆದ್ದಳು

—X—

ಸೀತೆ

ಕೊಳ್ಳತಾಯೆ ನಂದನೆಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಕಣ್ಣಿನೆಯೆ
 ತ್ಯಾಗದಿಂ ಜೀವನವ ನಂದನನ ಗೈದಿರುವೆ
 ನಿನ್ನ ಪುಂಗಲನಾಮ ಕೊಂಡಾನು ಮನದಣಿಯೆ !
 ಬಾಳ ಮರದಲಿ ನೀನು ಫಲವಾಗಿ ಮಾಗಿರುವೆ
 ನಿನ್ನ ಜೀವನವೊಂದು ತಪದ ರೂಪದೊಳಿಹುದು
 ನಲುಮೆ ಒಲಸೆಗಳಿಂದ ನವನಾಕವಾಗಿಹುದು
 ನರಕದಲಿ ನಿಂತರೂ ಅವನೆ ಸ್ವರ್ಗವಮಾಡಿ
 ಹೆಗ್ಗುರಿಯ ಧ್ರುವದೆಡೆಗೆ ಬಾಳನ್ನು ಗುರಿಮಾಡಿ
 ಹೆದರದೆಯೆ ಹೇಸಿಕೆಯನೆಲ್ಲಿದಾಟುತ ನಡೆದು
 ಹೂನಯ್ಯ ನೆತ್ತರಕೆ ನೆಗೆದ ಸೀತಾದೇವಿ
 ನಿನ್ನ ಹೃದಯನ ಸತತ ಆ ವಿಧಿಯು ಕಡೆಕಡೆದು
 ಜೀವಿಸ್ತೀತಲ ! ನಿನ್ನ ತಾಳ್ಮೆಯನು ಕಂಡೋವಿ
 ಸಂತೈಸಿತಲ ! ವಿಧಿಯ ಗೆದ್ದೆ ಧೀರರ ಧೀರೆ
 ನಡೆದೆಯಲ ಮೇಗಡೆಗೆ ಹೆಗ್ಗುರಿಯ ನೀಸಾರಿ

ರುದ್ರಪ್ರಯಾಗ

ಬಂದೆಯಾ, ಮೋಹವೆಲ್ಲವನುಳಿದು ? ಇಲ್ಲದಿರೆ
 ನಿಲ್ಲು ಈ ಗೆರೆದಾಂಟಿ, ಬಾರದಿರು ಬಾರದಿರು !
 ಉತ್ತುಂಗ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಹುಲುಬಿಂಬಿ ನೆಗೆದಂತೆ
 ನಿನ್ನ ಗತಿಯಾದೀತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ
 ಮದಮೋಹಗಳನೆಲ್ಲ ಹೆಣಮಾಡಿ ಸುಟ್ಟೊಗೆದು
 ರಸವರ್ಜ್ಯ ನೀನಾಗಿ, ಎದೆಯತಾಣವನೊಂದು
 ರುದ್ರಭೂಮಿಯಮಾಡಿ ಆತ್ಮಶಿವನಾಗಲೈ
 ಹೆದರದೆಯೆ ಬಂದೊಡನೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಲ್ಲ ?
 ಇಂತು ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯನು ನೀಡಲೈ ನಿಂತಿರುವ
 ರುದ್ರಪ್ರಯಾಗವನು ಕಂಡು ಅಸರಾಪಕೃತಿ
 ಕುರುಸೈನ್ಯಕಂಡಂಜಿ ನಿಂತ ಉತ್ತರನಂತೆ
 ತತ್ತರಿಸಿ ತಳಮಳಿಸಿ ಕಳವಳಕೆ ತುತ್ತಾಯ್ತು
 ಓ ಗುರುವೆ ಈ ಕ್ಲೈಬ್ಯವನ್ನು ನೀ ಕಳೆದೊಗೆದು
 ನನ್ನ ಮೇಲೆತ್ತಯ್ಯ ಗತಿನೀಡು ಮಾರ್ಗದಲಿ

.....

ಹೂವು

ಕರೆಯದಿರು ಕೈಮಾಡಿ ನನಸದಿರು ಕನಸಿನಲಿ
ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಇತ್ತ ಸುಳಿಯದಿರಲಿ
ನನ್ನ ಒಲುಮೆಯ ನೀನು ಬಯಸದಿರು ಎಂದಿಗೂ
ಚಿತ್ತವಳಿಪನು ನನಗೆ ತಳಿಯದಿರಲಿ

ನಾನೊಂದು ನಿಷ್ಪಾಪಿ ಹೂವು ಸುಖದಿಂದಿರುವೆ
ದೃಷ್ಟಿ ತಾಕಿದರಾನು ಬಾಡಿಯೇನು
ಮುಟ್ಟಲೇತಕೆ ಮುಂದೆ ? ಬಾಳಲಾರೆನು ತುಂಬಿ
ಸೃಷ್ಟಿಗೀತೆಯನೆಂತು ಹಾಡಿಯೇನು

ಜನುಮವಿತ್ತನ ಪಾದ ಸೇರಲೆಂದೆಂಬಾಸೆ
ನನ್ನ ಪಾವಿತ್ರವನು ಉಳಿಸು ಗುಂಗಿ
ಹುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳುವೊಲು ಮಾಡದಿರು ಕಾಡದಿರು
ಒಂದೆ ಅರೆನಿಮಿಷವನು ಇಲ್ಲಿ ತಂಗಿ

ನನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವದು ಈಶನಿಗೆ ಮೀಸಲಿದೆ
ನನ್ನ ಸೌರಭ್ಯವೂ ಅವನಿಗಾಗಿ
ಸುಮ್ಮನೇತಕೆ ಬಯಕೆ ? ಜಃಠಿಸದಿರೆನ್ನನ್ನು
ಒಂದೆ ನಿಮಿಷದ ಅಧಮ ಸೌಖ್ಯಕಾಗಿ

ನೋರೆಯದಿರು ಮನಸಿನಲಿ ಮರೆಯದಿರು ಮೆಲು ನುಡಿಯ
ಇ-ಲಿ ತುಂಬಿಯೆ ನಮ್ಮ ಸೋದರತನ
ಚ್ಯುತಿ ಬರದೆ ಸತ್ಯದಾ ಸಾಧನೆಯು ನಡೆದಿರಲಿ
ತುಂಬಿರಲಿ ಸಂತಸದಿ ನಮ್ಮ ಮನ

ದಾರಿತಪ್ಪವ ಚಿಂತೆ ನನಗಿಲ್ಲ ಭಾರವನು
 ಗುರುದೇವ ಹೊತ್ತಿರಲು ಓ ಸೋದರ
 ಬೀಳಲಿರೆ ಹಿಡಿಯುವನು ಕೈಯಿಂದಲೆತ್ತುವನು
 ಎತಕ್ಕೆ ಸಾಕೆನ್ನು ಈ ಕಾತರ

ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಳಗು

ಕತ್ತಲೆಯ ಕಿಡಿಗೇಡಿತನ ಕಂಡು ಮುಘು ನೊಂದು
 ದೇವಗಾನದಿ ಬೆಳಕ ತಂಪನೇನು ?
 ಬೆಳಕೆ ದಾರಿಯತೋರು ಎಂಬ ಒಳದನಿ ಕೇಳಿ
 ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣನು ಬಂದನೇನು ?

ತಾಮಸದ ಪಾಚಿಯನು ಎತ್ತಿಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ
 ಹಿಮಕೆ ಮುತ್ತಿದ ತಿಮಿರರಾಸಿಯನ್ನು
 ಮಾಯಮಾಡಿದ ಅಬ್ಬ ! ಆದಿತ್ಯನವಗಾವು—
 ದೀಡಹುದು ! ಕೇಳುವನೆ ಘನತಮನನು ?

ಭಕ್ತಿ ಹಣ್ಣಾದಂತೆ ಬೆಳಕು ಸೋರಿತು ಬುವಿಗೆ
 ಹಿಮಕೆ ಎರೆದಿತು ಬೆಳಕುಜೇನು ತುಂಬ
 ಜೀವಿಗಳನೆಬ್ಬಿಸಿತು “ಎಳೆ ಕಳೆದಿದೆ ಕಾಳು
 ಬನ್ನಿ ತುಂಬಿಹುದೀಗ ಅನ್ಯತಕುಂಭ

ನಾರಾಯಣಾದ್ರಿಯಲಿ ಆತ್ಮಪ್ರಭೆಯನು ಕಂಡು
 ಪೂರ್ವನರಗಿರಿ ಮಿಂಚಿ ಬೆಳಗುತಿಹುದು
 ತನ್ನಲ್ಲಿ ಆ ಬಿಂಬದೈಸಿರಿಯನುಂಡುಂಡು
 ಸಾರೂಪ್ಯ ಸೌಖ್ಯದಲಿ ತೊಳಗುತಿಹುದು

ಓ ! ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯನು ತೆರೆದಾಗ ಪುಣ್ಯವೋ
 ಪಾಪವೋ ಎನೆಲ್ಲ ಮಾಯವಾಗಿ
 ಏಕಮೇವಂ ಆದ ದಿವ್ಯ ಪುರುಷನ ಇದಿರು
 ಜೀವ ನಿಲುಪದು ಬಾಗಿ ಭಕ್ತನಾಗಿ

ಪ್ರಕೃತಿಗೀಯಲು ನೆರವ ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಪುರುಷ
 ಅವಳ ಬಸಿರಲಿ ಬಹುದು ದಿವ್ಯಸೃಷ್ಟಿ
 ಮಾಯೆಯಾವುದು ಇಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಾಟದಲಿ ?
 ನೀಡಿರಲು ನಮಗಾತ ಸತ್ಯದೃಷ್ಟಿ

ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆನು ಬೆಳಗಿನಲಿ
 ಹಿಮಗಿರಿಯು ಬುದ್ಧನೊಲು ಸಂತಿದ್ದಿತು
 ನಿಸ್ಸೀಮವಾಗಿರುವ ಬಾನು ಬಯಲುಗಳಲ್ಲಿ
 ಒಗೆವಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕಗಳ ಕೆದರಿದ್ದಿತು

ಬಾಳ ಸಂಪಿಗೆ

ಕರುಣೆಯೆ ಜೊನ್ನವಾಗಿ ತಾ
 ಸುರಿವುದು ತುಂಬಲು ಇಳಿಯ ಅಂಗಳ
 ಪಾವನಗೊಳಿಸಲೆಂದೇನೆ
 ನಿಂತಿದೆ ಮೂರ್ತಿಯು ಪರಮಮಂಗಳ

ಮಳೆಬೆಳೆ ಎಲ್ಲ ಅವನ ದಯೆ
 ರವಿಶಶಿ ಎಲ್ಲರು ಅವನ ರೂಪವು
 ನಿಲಿಸುವ ನೆತ್ತಿ ವಿಶ್ವವನು
 ತಣವುದು ಜೀವಿಯ ಘೋರ ತಾಪವು

ದಿವ್ಯನು ಪರಮ ಪುರುಷನವ
 ಆತನೆ ನಮ್ಮಯ ಬಾಳಿಗಾಸರ
 ಆತನ ಕೃಪೆಯೆ ಕಾಯುವದು
 ಎಲ್ಲರ ಯಾತಕೆ ಭಯವು ಬೇಸರ

ಸ್ಥೈರ್ಯವು ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿರಲಿ
 ಆತನ ಕೃಪೆಯಲಿ ಇರಲಿ ನಂಬಿಗೆ
 ತಾಳ್ಮೆಯು ಕೈಯ ಹಿಡಿದಿರಲಿ
 ನಲಿದರಳುವದಲ್ಲ ಬಾಳ ಸಂಪಿಗೆ

ಗುರುದೇವ

ತಾಳಬೇಕು ಬಾಳಬೇಕು ದೇವಚಿತ್ತ ಎಲ್ಲವು
 ದುಃಖವೇಕೆ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ದೇವಲೀಲೆ ಎಲ್ಲವು
 ನಿಂದೆ ಏಕೆ ?; ನಿಂದ್ಯವೆಲ್ಲಿ ? ಮಾತೃಸೃಷ್ಟಿ ಎಲ್ಲವು
 ಈ ವಿಶಾಲ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ ಅಸನೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲವು
 “ ಭಕ್ತಿಬೇಕು ” “ ಒಳಿತು ಆಗು, ಸಾಕು ನುಡಿ, ಕುಡಿ
 ದಿವ್ಯನಾಮದಮೃತ ” “ ದ್ವೈತ ಸತ್ಯ ” “ ನೀದುಡಿ
 ದೇವದಾಸನಾಗಿ; ಜಗಳ ಬೇಡ ! ” “ ನಾನೇ ದೇವನು ”
 “ ಸಾಧನೆಯನುಮಾಡು ನಿತ್ಯ ಪಡೆವೆ ಮೆಟ್ಟಿಸಾವನು
 ಹಸುಳೆ ಹಾಲು ಎದೆಯ ಹಾಗೆ ಇರಲಿ ಅಂತರಂಗವು
 ಬಾಳ ಹಗರಣಗಳಲ್ಲಿ ಇರಲಿ ದೇವಸಂಗವು
 ಸಾಗು ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯದೆಡೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಅಡಿಯ ಕಿತ್ತದೆ
 ದೃಢತೆಧೈರ್ಯ ಸಾಕು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಧನವು ಮತ್ತದೆ ”
 ನಿನ್ನವಾಣಿ ನೊಂದ ಜೀವಿಗಳಲಿ ಬಲವ ತುಂಬಿದೆ
 ಪರಮಹಂಸ ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಮಾತ ನಂಬಿದೆ

— — —

ಶ್ರೀ ಜಯದೇವಿ ತಾಯಿಯವರಿಗೆ

ಕನ್ನಡದ 'ಸಿರಿದೇವಿ ಅನುಭಾವಿ ಮಾದೇವಿ
 ಕನ್ನಡದ ದುಸ್ಥಿತಿಯ ಕಂಡು ಕಳವಂಗೆಂಡು
 ಮೈಮರೆದು ಮಲಗಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರ, ವಿಸ್ಮರಣ-
 ಸಾಗದಿ ಮುಳುಮುಳುಗಿ ತೋಲುತಿಹ ಪುರುಷರನು
 ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ ವಿಸಿರಿಯ
 ಪವಣಿಸಲು ಹೊಂದಿಸಲು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಮೆರೆಯಿಸಲು
 ಕೈಲಾಸವನು ತೊರೆದು ಶಿವಲಿಂಗದೈವನು
 ಮನವಾರೆ ಬಿಟ್ಟಳಿದು ಬಂದಳೆನ್ನುವ ರೀತಿ
 ಶಿವಸಿದ್ಧರಾಮನೂ ತನ್ನ ತಪದೇರಿವಿತ್ತ
 ಬಸವಣ್ಣ ತನ್ನ ಘನಮನದ ಭಕುತಿಯನಿತ್ತ
 ಪಾರ್ವತಿಯು ಕಣ್ಣೆರೆದು ಬಾಯ್ತುಂಬ ಹರಸಿದಳು
 ಶಿವನಿತ್ತ ತನ್ನ ಮಹ ವರದ ಹಸ್ತವನಾಗ
 ಎಂಬ ರೀತಿಯೊಳಿಗ ಕನ್ನಡದ ನಾಡಿನಲಿ
 ಕೀರ್ತಿಯಲಿ ಜಯದೇವಿ ಮಾತಾಯಿ ಎಸೆಯುವಳು

.....

ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ

ಸಿದ್ಧನಿವ ಸಿದ್ಧನಿವ
 ಸಾಧನೆಯ ಗರ್ಭದಿಂ
 ಸಿದ್ಧಿಯನು ಪಡೆದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧನಿವನು |
 ಅಂದು ನಾಡಾಗಿರಲು
 ಸಂದೇಹದಾಬಿಡು
 ಸಂದೇಹ ನೀಗಿಸಲು ಬಂದ ನಿವನು

ಗೊಂದಲದಿ ಬಿದ್ದವರ
 ತಂದೆ, ಕೈಹಿಡಿದೆತ್ತಿ
 ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ಮೇಲೆತ್ತಿದೆ |
 ನೂರೆಂಟು ಹೀನಗಳ
 ದೂರ ಮಾಡಿದ ಧೀರ
 ಬಾರಯ್ಯ, ಬಂದಿಹುದು ಮೊದಲ ಗತಿಯು

ನಿನ್ನ ಕರುಣೆಯೆ ಸಾಕು
 ನನ್ನ ಪತಿತರ ನೆತ್ತೆ
 ಇನ್ನೇನು, ಮಾಡಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಮನಸು
 ಏಕೆ ? ಬೆಸರ ಗರುವೆ ?
 ನೀ ಕರುಣೆ ತೊಳೆಯದಿರೆ
 ಮಾಕರಸಿ, ಗುರುದೇವ ಬೇರೆ ಯಾರು ?

ಭಾಗೀರಥಿ

ಹೆಣ್ಣುಬಾಳ ಕಣ್ಣೀರು ಎಂದು ಹೇಳುವರೆಲ್ಲ
 ಆದರೇಂ ಕಣ್ಣೀರನೊರೆಸುವವರಾರಿಲ್ಲ
 ಮುಳ್ಳು ಬೇಲಿಯೊಳ್ಳೆಲ್ಲ ಹೂಮಾಲೆ ಎಳೆದಂತೆ
 ಬಾಳ ಸಾಗಿಸುವವರ ಕಂಡರೂ ಏನಂತೆ ?
 ಮರುಕವೊಂದಿನಿತಿಲ್ಲ ! ಮಾತು ಗಾಳಿಯಲಾಯ್ತು
 ಬಡಹೆಣ್ಣೆ ಈ ಬಯಲು ನೈರಾಶ್ಯಗತಿಯಾಯ್ತು
 ಹುಣ್ಣಿ ಒರೆಎಳೆದಂತೆ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಹಿರಿದಾಯ್ತು
 ಪೂಜ್ಯನಾರಿಗೆ ನರಕ ಬಾಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಯ್ತು

ಇದಕಂಡು ಕನಿಕರದಿ, ಸಗರ ಸಂತತಿಯನ್ನು
 ಎತ್ತಿಒಂದಾ ಧೀರೆ ಗಂಗೆಯೊಲು ಕನ್ನಡದಿ
 ಬಂವ ಭಾಗೀರಥಿಯೆ ಬಾಳಿನಲಿ ಮುನ್ನಡೆದೆ
 ತೆಗಳುವವರನು ಕಂಡು ಕುಗ್ಗದೆಯೆ ನಿನ್ನನ್ನು,
 ಅಪವಾದ ಅಪಮಾನಗಳನೆಲ್ಲಾಹಿಸುತ್ತ !
 ಗೆಲುವಿರಲಿ ಶ್ರೀಮಾತೆ ಸಂತಿಹಳು ಹರಿಸುತ್ತ !

.....

ಬೆಳ್ಳಿಗೆ

ಮೂಡದಿಸೆಯಲಿ ಮುಗುಳಿನಂದದಿ
 ಅರಳಲಿಹ ಚೆಲು ಬೆಳ್ಳಿಯೆ
 ಯಾವ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಯಾವ ಧ್ಯಾನದಿ
 ಮಗ್ನಳಾಗಿಹೆ ಕಳ್ಳಿಯೆ

ಯಾವ ವೃತನಿದು ಏನು ನಿಯಮವು ?
 ಹೇಳಬಾರದೆ ಗೆಳತಿಯೆ ?
 ನಿನ್ನ ಶಾಂತಿಯು ನನಗೆ ಬೇಕಿದೆ
 ಒಣದು ಬಾಳಲಿ ಬಳಲಿಹೆ

ಜರಳನೆಣಸಿದರೇನು ಕರುಳಿಗೆ
 ಕಣ್ಣು ಒಡೆಯದೆ ನಿಂತಿಹೆ
 ಎದೆಗೆ ಯಾವದೊ ಭಾರ ಬಿದ್ದಿದೆ
 ನನ್ನ ಗತಿಯೋ ಇಂತಿದೆ

ನೀನು ಜೀವನಕಲೆಯನಂತಿಹೆ
 ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯವೆ ಭಾಗ್ಯವು
 ನಿನ್ನ ತಪಕಿದೆ ಸಿದ್ಧಿ ನನಗೋ
 ಇಲ್ಲ ಮನಕಾರೋಗ್ಯವು

ನೀಡು ಸಂದೇಶವನು ಬೆಳ್ಳಿಯೆ
 ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ ! ಎನ್ನನು
 ದಿವ್ಯದೀಕ್ಷೆಯ ನೀಡಿ ಒಯ್ಯೆಯ
 ನಂಬಿ ನಿಂತಿಹೆ ನಿನ್ನನು

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಒತ್ತಿಬಹ ಕಷ್ಟಗಳನೆಲ್ಲ ಹಿಂದಿಕ್ಕೆಂದು
 ಸೌಖ್ಯಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮೀಯಿಸೆ ದು
 ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ ಎದುರಿಸುವ ಧೈರ್ಯವನು
 ನೀಡೆಂದು ಬೇಡುವೆನು ಕರುಣಿಸಿಂಧು

ನೋವುಗಳ ಮುಳ್ಳುಗಳು ಎದೆಗೆ ಚುಚ್ಚುತಲಿರಲು
 ತೆಗೆಯೆಂದು ಬೇಡುವೆನೆ ಓ ಅನಂತ
 ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಸುವ ನನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ನೀಡು
 ಮತ್ತೆನು ಬೇಕೆನಗೆ ಮೈಮೆವಂತ ?

ಬಾಳ ಕೋಲಾಹಲದಿ ಹೆರರ ತೋಳಾಸರಕೆ
 ಬಾಯಿತೆರೆಯುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡ
 ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನು ನಂಬಿ ಮುಂದರಿಯುವಾ
 ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನು ನನಗೆ ನೀಡ

“ ಉಳಿಸು ಉಳಿಸೈ ” ನನ್ನ ಎಂಬ ಕನವರಿಕೆಯಲಿ
 ಮುಳುಗದಿರಲೈ ದೀನವಾಗಿ ಬಾಸೆ
 ಗೆಲ್ಲುವೆನು ನನ್ನಾತ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನು ಎಂದು
 ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಲಿ ಬುಡಿಯುತಿರಲಿ ಆಸೆ

ದಿವ್ಯವಾಗಿಹ ನಿನ್ನ ಕಾರುಣ್ಯದನುಭೂತಿ
 ಓ ತಂದೆ, ಗೆಲುವಿನಲಿ ಮಾತ್ರಸಾಕೆ ?

ಮಾಡದಿರು ಹೇಡಿಯನು ! ನಿನ್ನ ಕರುಣೆಯ ಸುಖವು
 ಸೋಲಿನಲ್ಲಿಯು ಕೂಡ ಬೇಡ ಯಾಕೆ ?

—X—

ಸೂಚನೆ :- ಮುದ್ರಣದ ಕಾರ್ಯ ತೀರ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ದರಿಂದ ಮುದ್ರಣ ದೋಷಗಳುಳಿದಿವೆ. ವಾಚಕರು ಕ್ಷಮಿಸಿ ತಪ್ಪು ತಿದ್ದಿ ಕೊಂಡು ಓದಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

ತಪ್ಪು—ಒಪ್ಪು

ಪುಟ	ಚರಣ	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
೧೧	೭	ಒದೊಂದೆ	ಒಂದೊಂದೆ
೧೭	೭	ನೆಕ್ಕಿರುವ	ಸಿಕ್ಕಿರುವ
೧೭	೧೩	ಅಜ್ಜ	ಅಜ್ಜ
೧೮	೪	ಸಿದ್ಧಿಯಲಿ	ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ
೧೯	೨	ನಲೆದಾಡುತಿರುವನನ	ನಲೆದಾಡುತಿರುವನನಕ
೧೯	೧೩	ಅರಿಸುವದು	ಅರಸುವದು
೨೦	ತಲೆಕಟ್ಟು	ಪ್ರತಿಫಲ	ಪ್ರತಿಫಲ
೨೧	೧೦	ಅಲೆಗಳಲ್ಲಿ	ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ
೨೫	೧೨	ಮಡಿಯ	ಮುಡಿಯ
೨೭	೯	ಹೇಸಿಕೆಯನೆಲ್ಲಿ	ಹೇಸಿಕೆಯನೆಲ್ಲ
೨೮	೧೦	ಪ್ರಕೃತಿ	ಪ್ರಕೃತಿ
೩೩	೮	ಎಶ್ವವನನು	ಎಶ್ವವನು
೩೬	೫	ಬಿಡು	ಬೀಡು
೩೬	೧೬	ಬಸರ	ಬೇಸರ
೩೬	೧೬	ಗರುವೆ	ಗುರುವೆ
೩೯	೨	ಮೀಯಿಸೆದು	ಮೀಯಿಸೆಂದು

ಪ್ರಕಾಶಕರು :- ಸೌ. ಶಶಿಕಲಾ ನುಡಕಿ, ಕನ್ನಡಕೋಟಿ, ಸೊಲ್ಲಾಪುರ.
ಮುದ್ರಕರು :- ಚಿಮ್ಮಲಗಿ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್, ಸೊಲ್ಲಾಪುರ.

